

[Rager.]

Medlems Tale i Gaar viste, som det var at vente, at for det ærede Medlem er Arbejdskampen slet ikke Midlet til at opnaa bedre Kaar, for det ærede Medlem er Arbejdskampen Maalet. Det er Maalet at faa Spektakler og Arbejdskamp, men han vil slet ikke, som man vil fra anden Side, bruge Arbejdskampen som et Middel til at fremtvinge de bedre Vilkaar. Det ærede Medlems Maade at benytte Kampen paa er helt anderledes.

Aksel Larsen: Socialministeren udtaler i sine Bemærkninger, at han finder Paragraffen og Bestemmelsen om den kvalificerede Majoritet rigtig. Det tvivler jeg ikke om, ellers var den formentlig ikke kommet ind i Lovforslaget, men det, det drejer sig om, er jo, hvorvidt man ud fra almindelige saakaldte demokratiske Grundbetragtninger kan finde den rigtig, og det er ensbetydende med, hvorvidt Paragraffen vil være rigtig, set fra Arbejdernes Synspunkt, og gavnlig for dem. Der beholder jeg naturligvis min Mening, og jeg er ganske sikker paa, at Arbejderne deler den, for de vilde ganske sikkert i deres egne Organisationer have indført en saadan Bestemmelse, hvis de mente, at Ministerens og Socialdemokratiets Mening om dette Spørgsmaal er rigtig.

Hvad angaar den famøse § 8 og det, den efter vor Mening vil blive brugt til, da udtaler Socialministeren, at det Brug vil Forligsmanden ikke kunne gøre af den, og det er heller ikke Hensigten, at han skal manøvrere som af os befrygtet. Ja, der kan vi igen være af forskellig Mening. For os er der ingen Tvivl om, at denne Paragraf vil blive udnyttet saadan, og for saa vidt regner vi i Lovforslagets nuværende Affattelse denne Bestemmelse om Sammenkædning og om Sammenlægning af Stemmerne henholdsvis fra kompetente Forsamlinger og ved Urafstemninger for at være den allerfarligste og mest skæbnesvangre Bestemmelse i Lovforslaget.

Naturligvis vil Forligsmanden i Henhold hertil vilkaarlig kunne sammenkæde ganske bestemte Fags Overenskomster og undtage andre fra Sammenkædningen, og han vil altid have et aldeles udmærket Argument for, at han har taget netop disse Fag, at han har optraadt netop saadan. Thi det er jo Samfundets Interesser, han skal varetage, og Samfundets Interesser kræver nu, at man sikrer det omtalte Forligsforslag vedtaget. Overhovedet det, at der er

en Forligsmand, det, at *Samfundet* har en saadan Mand, gør jo, at han kan sige: Samfundet har sat mig til at være Forligsmand, dermed har det ogsaa givet mig Pligt til at sørge for, at mit Forslag saa vidt muligt, ja, helst under alle Omstændigheder gaar igennem. Det er netop det, der er saa galt ved Lovforslaget; derfor vender vi os imod det.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de 75 pCt., da kan det, Socialministeren har sagt, ikke bortveje Rigtigheden af det, jeg har hævdedet. Naar Arbejdsgiverforeningen forlanger en saa umulig Majoritetsprocent, noget, som vel i intet eller kun i de allersjældneste Tilfælde vil kunne opnaas, kan det kun være, fordi de ønsker at sikre sig, at Forligsmandsforslaget altid bliver, som det saa vil kaldes: godkendt af Arbejderorganisationerne.

I øvrigt takker jeg den højtærede Minister for det Argument, han leverede mig ganske gratis. Han siger: Nej, det er slet ikke derfor, det er, fordi Arbejdsgiverne ønsker Afgørelse ved kompetente Forsamlinger. Hvis Socialministeren vil læse mine Udtalelser fra i Gaar — det er Sp. 1124 og 1125 —, vil han se, at jeg netop siger: Det er Arbejdsgiverforeningens Hovedkrav, at Bestemmelsesretten skal tages fra Medlemmerne, Urafstemningerne afskaffes og Bestemmelsesretten lægges over til de kompetente Forsamlinger; saa er Arbejdsgiverne af den Mening, at saa bliver deres Interesser bedre varetaget, og jeg mener, at dette Tillidsvotum fra Arbejdsgivernes Side til de saakaldte kompetente Forsamlinger kan fra Arbejderside kun opfattes som et Mistillidsvotum til disse kompetente Forsamlinger.

Saa er der det ærede Medlem Hr. Rager. Jeg skal lade hans Bemærkninger i Dag ligge, som han naturligvis uden Risiko kan fremsætte heroppefra. Han kan uden enhver Risiko fortsætte — saa længe dette Ting bestaar og han er Medlem af det, men der er jo heldigvis en Grænse for, hvor længe det sidste varer — med at stille sig op som det ædle Menneske, der overhovedet aldrig driver Agitation og kun har uegennyttige Formaal o. s. v. Men jeg er blevet opmærksom paa, at det ærede Medlem i Gaar har sagt følgende, som jeg beder om Tilladelse til at citere:

„Man“

— det vil sige Folket —

„kræver, at der skal ske noget; i Tider som de nuværende ønsker Folket i Virkeligheden at regeres, men det kan ogsaa